

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Колісніченко Наталії Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 43 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“

м. К и ї в
4 червня 2019 року
№ 157-1(І)/2019

Справа № 3-142/2019(3215/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гультая Михайла Мирославовича – головуючого,
Головатого Сергія Петровича,
Колісника Віктора Павловича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Колісніченко Наталії Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 43 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376).

Заслухавши суддю-доповідача Колісника В.П. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Колісніченко Н. В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3,

частинам першій, другій статті 8, статті 22, частині першій статті 46 Конституції України (конституційність) частину першу статті 43 Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV (далі – Закон).

Частиною першою статті 43 Закону встановлено, що „перерахунок пенсій за віком, по інвалідності, в разі втрати годувальника, за вислугу років, призначених до набрання чинності цим Законом, здійснюється за нормами цього Закону на підставі документів про вік, страховий стаж, заробітну плату (дохід) та інших документів, що знаходяться на час перерахунку в пенсійній справі та відповідають вимогам законодавства, що діяло раніше, а також додаткових документів, одержаних органами Пенсійного фонду“.

З аналізу змісту конституційної скарги та долучених до неї копій судових рішень вбачається таке.

Колісніченко Н.В. перебуває на обліку в Управлінні Пенсійного фонду України в Московському районі міста Харкова (далі – Управління) та отримує пенсію за віком відповідно до Закону.

Управління рішенням від 11 червня 2018 року відмовило Колісніченко Н.В. у перерахунку відповідно до законодавства, що діяло раніше, призначеної пенсії.

Колісніченко Н.В. звернулася до Харківського окружного адміністративного суду з позовом до Управління, у якому просила визнати протиправним та скасувати рішення Управління від 11 червня 2018 року про відмову їй у перерахунку призначеної пенсії, а також зобов’язати Управління провести їй перерахунок відповідно до законодавства, що діяло раніше, та частини другої статті 27 Закону призначеної пенсії. Харківський окружний адміністративний суд рішенням від 30 серпня 2018 року задовольнив цей позов.

Управління подало до Харківського апеляційного адміністративного суду апеляційну скаргу на рішення Харківського окружного адміністративного суду від 30 серпня 2018 року. Харківський апеляційний адміністративний суд постановою від 28 листопада 2018 року зазначену апеляційну скаргу

задовольнив, а рішення Харківського окружного адміністративного суду від 30 серпня 2018 року скасував.

Верховний Суд ухвалою від 18 січня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Колісніченко Н.В. на постанову Харківського апеляційного адміністративного суду від 28 листопада 2018 року.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що невизначення в статті 43 Закону можливості проведення перерахунку відповідно до частини другої статті 27 Закону призначеної пенсії позбавляє отримувача пенсії права на проведення такого перерахунку і така особа при першому ж перерахунку призначеної пенсії втрачає усі переваги, які отримала раніше або могла отримати внаслідок застосування частини другої статті 27 Закону.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно зі статтею 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої).

Остаточним судовим рішенням у справі Колісніченко Н.В., в якому застосовано частину першу статті 43 Закону, фактично є постанова Харківського апеляційного адміністративного суду від 28 листопада 2018 року, яка набрала законної сили з дати її прийняття. Верховний Суд ухвалою від 18 січня 2019 року, яка набрала законної сили з моменту її підписання, відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Колісніченко Н.В. на зазначену постанову.

Конституційна скарга Колісніченко Н.В. направлена до Конституційного Суду України 13 травня 2019 року, тобто з дати набрання законної сили постановою Харківського апеляційного адміністративного суду від 28 листопада 2018 року та з моменту набрання законної сили ухвалою Верховного Суду від 18 січня 2019 року сплинуло більше трьох місяців. Отже, конституційна скарга подана до Конституційного Суду України після закінчення строку, встановленого Законом України „Про Конституційний Суд України“.

Підставою для прийняття конституційної скарги Колісніченко Н.В. не може бути долучене до неї клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги, оскільки право висловити таке клопотання за Законом України „Про Конституційний Суд України“ суб'єкт права на конституційну скаргу має лише у випадку, якщо пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення (частина третя статті 77). Колісніченко Н.В. у клопотанні про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги не зазначила, що пропустила такий строк у зв'язку з тим, що не мала повного тексту судового рішення, та не навела фактів, які б це підтверджували.

Таким чином, конституційна скарга суперечить вимогам пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Відповідно до частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України (пункт 5); обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією

України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6).

Колісніченко Н.В., стверджуючи про невідповідність частини першої статті 43 Закону Конституції України, висловлює незгоду із законодавчим регулюванням перерахунку пенсій, призначених до набрання чинності Законом, а також цитує окремі приписи Конституції України, Закону та наводить юридичні позиції Конституційного Суду України. Однак цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів України та юридичних позицій Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону України не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності. Отже, Колісніченко Н.В. не навела обґрунтування тверджень щодо неконституційності частини першої статті 43 Закону, а тому не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Колісніченко Наталії Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 43 Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“

від 9 липня 2003 року № 1058–IV на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**